

Цей

ДИРЕКТИВА 2003/59/ЄС ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ

від 15 липня 2003 року

про початкову кваліфікацію і періодичну підготовку водіїв деяких видів автомобільного транспорту для перевезення товарів або пасажирів, що вносить зміни до Регламенту Ради (ЄЕС) № 3820/85 і Директиви Ради 91/439/ЄЕС та

припиняє дію Директиви Ради 76/914/ЄЕС

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ І РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про заснування Європейського Співтовариства, та зокрема, його статтю 71,

Беручи до уваги пропозицію Комісії ⁽¹⁾,

Беручи до уваги висновок Європейського Економічно-соціального комітету ⁽²⁾,

Після консультації з Комітетом регіонів,

Діючи відповідно до процедури, зазначеної в статті 251 Договору ⁽³⁾,

Оскільки:

- (1) Стаття 5(1), (2) і (4) Регламенту (ЄЕС) № 3820/85 ⁽⁴⁾ передбачає, що деякі водії, які займаються перевезенням товарів або пасажирів дорогою, повинні, залежно від їхнього віку, категорії транспортного засобу, що використовується, і відстані перевезення, мати сертифікат про професійну компетентність відповідно до норм Співтовариства про мінімальний рівень підготовки водіїв деяких видів автомобільного транспорту. Цей мінімальний рівень визначається Директивою 76/914/ЄЕС ⁽⁵⁾.
- (2) Беручи до уваги, що положення Регламенту (ЄЕС) № 3820/85 застосовуються до дуже невеликого проценту водіїв і що на теперішній момент обов'язкова підготовка водіїв вимагається лише в декількох державах-членах, більшість водіїв, які зараз керують транспортними засобами на території Співтовариства, здійснюють цю роботу виключно на основі посвідчення водія.
- (3) Для того, щоб водії мали змогу відповідати новим потребам, що виникають через розвиток дорожньо-транспортного ринку, правила Співтовариства мають застосовуватися до усіх водіїв, незалежно від того чи вони є самозайнятими особами чи найманими працівниками, за свій або за чужий рахунок.
- (4) Введення нових норм Співтовариства має на меті забезпечення того, щоб завдяки своїй кваліфікації водій мав необхідний стандарт для доступу і здійснення діяльності, пов'язаної з керуванням.

⁽¹⁾ ОВ С 154 Е, 29.5.2001, С. 258 і ОВ С 20 Е, 28.1.2003, С. 263.

⁽²⁾ ОВ С 260, 17.9.2001, С. 90.

⁽³⁾ Висновок Європейського Парламенту від 17 січня 2002 року (ОВ С 271 Е, 7.11.2002, С. 381), Спільна позиція Ради від 5 грудня 2002 року (ОВ С 32 Е, 11.2.2003, С. 9) і Рішення Європейського Парламенту від 8 квітня 2003 року (ще не опубліковано в Офіційному віснику). Рішення Ради від 13 червня 2003 року.

⁽⁴⁾ Регламент Ради (ЄЕС) № 3820/85 від 20 грудня 1985 року про гармонізацію деякого соціального законодавства про автомобільний транспорт (ОВ L 370, 31.12.1985, С. 1).

⁽⁵⁾ Директива Ради 76/914/ЄЕС від 16 грудня 1976 року про мінімальний рівень підготовки водіїв деяких видів автомобільного транспорту (ОВ L 357, 29.12.1976, С. 36).

▼В

- (5) Більш практичним є зобов'язання мати початкову кваліфікацію і проходити періодичну підготовку спрямоване на покращення безпеки на дорозі і безпеки водія, включаючи під час діяльності, що здійснюється водієм, коли транспортний засіб не рухається. Крім того, сучасна природа професії водія повинна породжувати інтерес молодих людей до цієї професії, сприяючи найму нових водіїв при їх нестачі.
- (6) З метою уникнути нерівних умов конкуренції ця Директива повинна застосовуватися до діяльності, пов'язаної з керуванням, яка здійснюється як громадянами держави-члена, так і громадянами третіх країн, які працюють за наймом або використовуються підприємством, заснованим в державі-члені.
- (7) З метою виконання водієм своїх зобов'язань держави-члени повинні видати водію сертифікат про професійну компетентність (в подальшому – “СПК”), що засвідчує його початкову кваліфікацію або періодичну підготовку.
- (8) Беручи до уваги розбіжності між сучасними системами в деяких державах-членах, держави-члени повинні мати можливість вибору серед декількох варіантів з метою полегшити імплементацію положень, які відносяться до початкової кваліфікації.
- (9) З метою зберігати свою кваліфікацію водії повинні мати зобов'язання проходити періодичну перепідготовку щодо навичок, необхідних для їхньої професії.
- (10) Мінімальні вимоги щодо початкової кваліфікації та періодичної підготовки стосуються правил безпеки, які повинні виконуватися при керуванні і коли транспортний засіб не рухається. Розвиток уважного керування – очікування небезпеки, врахування інших учасників дорожнього руху, – що нерозривно пов'язано з раціональним споживанням палива, матиме позитивний вплив як на суспільство, так і на сектор дорожнього транспорту.
- (11) Ця Директива не впливає на права, набуті водієм, який отримав посвідчення водія, необхідне для здійснення діяльності, пов'язаної з керуванням, до дати, встановленої для отримання СПК, що засвідчує відповідну початкову кваліфікацію або періодичну підготовку.
- (12) Лише підготовчі центри, дозволені компетентними органами держав-членів, можуть організувати підготовчі курси, встановлені для початкової кваліфікації або періодичної підготовки. З метою забезпечити якість цих дозволених центрів компетентні органи повинні встановити гармонізовані критерії для надання їм дозволів, включаючи обґрунтовано високий рівень професіоналізму.
- (13) Не лише компетентні органи держав-членів, але й підрозділи, призначені ними, повинні бути відповідальними за організацію тестів, передбачених у зв'язку з початковою кваліфікацією і періодичною підготовкою. Беручи до уваги важливість цієї Директиви для безпеки на дорозі і для забезпечення рівних умов конкуренції, компетентні органи держав-членів повинні контролювати ці тести.
- (14) Держави-члени повинні встановити, що вони видають відповідне СПК і що перший етап періодичної підготовки повинен завершуватися через п'ять років після дати видачі СПК, що засвідчує початкову кваліфікацію, або після дати завершення періоду, встановленого для деяких водіїв, коли вони можуть заявити свої набуті права. Повинна також бути можливість скоротити або розширити ці періоди. Після першої періодичної підготовки водій повинен проходити таку періодичну підготовку кожні п'ять років.
- (15) З метою засвідчити, що водій, який є громадянином держави-члена, має один із СПК, передбачених цією Директивою, і полегшити взаємне визнання різних СПК держави-члени повинні проставляти гармонізований код Співтовариства, запроваджений для цієї мети, зразок ▼В

якого встановлений в цій Директиві, а також дату закінчення дії цього коду на посвідчення водія або новій кваліфікаційній картці водія з метою, щоб вони взаємно визнавалися державами-членами. Ця картка повинна відповідати тим самим стандартам безпеки, що і посвідчення водія, беручи до уваги важливість прав, які вона надає, для безпеки на дорозі і рівних умов конкуренції. Повноваження, надані державам-членам, щоб вони могли проставляти код Співтовариства на новій картці, повинні дати їм можливість встановити період дійсності посвідчень водія, який не співпадає з датою завершення періодичної підготовки, беручи до уваги, що Директива 91/439/ЄЕС ⁽¹⁾ передбачає, що кожна держава-член повинна зберігати за собою право визначати на основі національних критеріїв період дійсності посвідчень водія, які вона видає.

- (16) В Додатки I і Ia до Директиви 91/439/ЄЕС повинні бути внесені зміни з метою додати до списку гармонізованих кодів і підкодів, встановлених в цих додатках, новий код Співтовариства, що визначає дату, до якої водій виконує вимогу наявності професійних навичок, незалежно від того, чи це початкова кваліфікація, чи періодична підготовка.

⁽¹⁾ Директива Ради 91/439/ЄЕС від 29 липня 1991 року про посвідчення водія (ОВ L 237, 24.8.1991, С. 1); Директива з останніми змінами, внесеними Директивою Комісії 2000/56/ЄС (ОВ L 237, 21.9.2000, С. 45).

- (17) Спеціальні положення про сертифікацію повинні бути встановлені для водіїв, до яких застосовується ця Директива і які є громадянами третіх країн.
- (18) Комісія повинна проконтролювати імплементацію цієї Директиви, зокрема, беручи до уваги різні системи початкової кваліфікації, які вона встановлює, і передати звіт з цього питання Європейському Парламенту, Раді, Європейському економічно-соціальному комітету і Комітету регіонів.
- (19) Беручи до уваги значну кількість водіїв, до яких застосовується ця Директива, положення, які відносяться до початкової кваліфікації, повинні застосовуватися в два етапи залежно від того, чи здійснюється перевезення пасажирів або товарів. Поетапне застосування цієї Директиви стосовно початкової кваліфікації водіїв транспортних засобів для перевезення товарів або пасажирів повинно також зробити можливим запровадження поетапної періодичної підготовки.
- (20) Заходи, необхідні для імплементації цієї Директиви, повинні бути прийняті відповідно до Рішення Ради 1999/468/ЄС від 28 червня 1999 року, що встановлює процедури здійснення повноважень з імплементації, покладених на Комісію ⁽¹⁾.
- (21) З метою врахувати дві різні дати застосування положень, які відносяться до початкової кваліфікації, відповідні положення Регламенту (ЄЕС) № 3820/85, а також Директиви 76/914/ЄЕС повинні припинити свою дію.
- (22) Проте, бажано, з метою врахувати принципи права Співтовариства, якщо це матиме менший вплив на безпеку на дорозі або якщо вимоги цієї Директиви створюють непропорційні економічні або соціальні ускладнення, щоб ця Директива не застосовувалася до водіїв транспортних засобів, які використовуються для здійснення перевезення.
- (23) Так як мета запропонованих дій, а саме запровадження загального для всього Співтовариства стандарту початкової кваліфікації та періодичної підготовки, не може бути належним чином досягнута державами-членами і може, таким чином, в силу масштабності і наслідків зазначених дій, бути **▼B**
- краще досягнута на рівні Співтовариства, Співтовариство може приймати заходи відповідно до принципу субсидіарності, встановленому в статті 5 Договору. Відповідно до принципу пропорційності, встановленому в цій статті, ця Директива не виходить за рамки того, що є необхідним для досягнення цієї мети,

УХВАЛИЛИ ЦЮ ДИРЕКТИВУ:

Стаття 1

Сфера застосування

Ця Директива застосовується до діяльності, пов'язаної з керуванням, яка здійснюється:

- (а) громадянами будь-якої держави-члена; і
- (б) громадянами третіх країн, які працюють за наймом або використовуються підприємством, заснованим в державі-члені;

в подальшому – “водії”, які займаються автомобільними перевезеннями в межах Співтовариства на відкритих дорогах, використовуючи:

- транспортні засоби, для яких вимагається посвідчення водія категорії C1, C1+E, C або C+E, як визначено в Директиві 91/439/ЄЕС, або посвідчення водія, визнане еквівалентним,
- транспортні засоби, для яких вимагається посвідчення водія категорії D1, D1+E, D або D+E, як визначено в Директиві 91/439/ЄЕС, або посвідчення водія, визнане еквівалентним.

Стаття 2

Виключення

Ця Директива не застосовується до водіїв:

- (а) транспортних засобів з дозволеною максимальною швидкістю, що не перевищує 45 км/год;
- (б) транспортних засобів, які використовуються або контролюються збройними силами, службою цивільної оборони, пожежною службою і силами, відповідальними за підтримання суспільного порядку;
- (с) транспортних засобів, які піддаються дорожнім тестуванням для технічного розвитку, ремонту чи з метою технічного обслуговування або нових чи перероблених транспортних засобів, які ще не були введені в експлуатацію;
- (d) транспортних засобів в аварійному стані або призначених для рятувальних операцій;
- (e) транспортних засобів, що використовуються в курсі навчання керуванню будь-якої особи, яка бажає отримати посвідчення водія або СПК, передбачений в статті 6 і частині 1 статті 8;

⁽¹⁾ ОВ L 184, 17.7.1999, С.23.

- (f) транспортних засобів, які використовуються для некомерційного перевезення пасажирів або товарів, для особистих цілей;
- (g) транспортних засобів, які перевозять матеріали чи обладнання, що використовуються водієм в його роботі, за умови, що таке керування транспортним засобом не є основним видом діяльності водія.

Стаття 3

Кваліфікація і підготовка

1. Для здійснення діяльності, пов'язаної з керуванням, визначеної у статті 1, є обов'язковими початкова кваліфікація та періодична підготовка. З цієї метою держави-члени забезпечують:

- (a) систему початкової кваліфікації

Держави-члени вибирають один з двох варіантів: **▼В**

- (i) варіант, який поєднує відвідання курсу і тест

Відповідно до секції 2(2.1) Додатку I цей вид початкової кваліфікації включає обов'язкове відвідання курсу впродовж певного періоду. Він завершується тестом. Після вдалого проходження тесту кваліфікація засвідчується СПК, передбаченим в статті 6(1)(a);

- (ii) варіант, який включає лише тести

Відповідно до частини 2.2 секції 2 Додатку I цей вид початкової кваліфікації не включає обов'язкового відвідання курсу, а лише теоретичний і практичний тести. Після вдалого проходження тестів кваліфікація засвідчується СПК, передбаченим в пункті (b) частини 1 статті 6;

Проте, держава-член може надати водію право керування в межах її території до отримання ним СПК, якщо він проходить національний курс професійної підготовки тривалістю щонайменше шість місяців на максимальний період три роки. В процесі цього курсу професійної підготовки тести, передбачені в пунктах (i) і (ii) можуть складатися поетапно;

- (b) систему періодичної підготовки

Відповідно до секції 4 Додатку I періодична підготовка включає обов'язкове відвідання курсу. Це засвідчується СПК, передбаченим в частині 1 статті 8.

- 2. Держави-члени можуть також передбачити систему прискореної початкової кваліфікації з метою, щоб водій міг керувати у випадках, зазначених в підпункті (ii) пункту (a) і пункті (b) частини 2 статті 5 та в підпункті (i) пункту (a) і пункті (b) частини 3 статті 5.

Відповідно до секції 3 Додатку I прискорена початкова кваліфікація включає обов'язкове відвідання курсу. Він завершується тестом. Після вдалого проходження тесту кваліфікація засвідчується СПК, передбаченим в частині 2 статті 6.

- 3. Держави-члени можуть звільняти водіїв, які отримали сертифікат про професійну компетентність, передбачений в Директиві 96/26/ЄС ⁽¹⁾, від проходження тестів, зазначених в частині 1(a)(i) і (ii) і в частині 2 в питаннях, що передбачені в цій Директиві і, якщо необхідно, від відвідання частини курсу, яка їм відповідає.

Стаття 4

Набуті права

Вимога отримати початкову кваліфікацію не застосовується до таких водіїв:

- (a) водіїв, які мають посвідчення категорії D1, D1+E, D або D+E або посвідчення, визнане еквівалентним, видане не пізніше, ніж через два роки після кінцевої дати транспонування цієї Директиви;
- (b) водіїв, які мають посвідчення категорії C1, C1+E, C або C+E або посвідчення, визнане еквівалентним, видане не пізніше, ніж через три роки після кінцевої дати транспонування цієї Директиви.

⁽¹⁾ Директива Ради 96/26/ЄС від 29 квітня 1996 року про допуск до роботи компаній, що займаються автомобільними вантажними і пасажирськими перевезеннями, а також про взаємне визнання дипломів, сертифікатів та інших свідоцтв професійної кваліфікації для надання підтримки таким підприємствам щодо впровадження своїх прав на свободу виконання національних і міжнародних перевезень (ОВ L 124, 23.5.1996, С. 1); Директива з останніми змінами, внесеними Директивою 98/76/ЄС (ОВ L 277, 14.10.1998, С. 17).

Стаття 5

Початкова кваліфікація

1. Отримання початкової кваліфікації не вимагає попереднього отримання відповідного посвідчення водія.
2. Водії транспортних засобів, призначених для перевезення товарів, можуть керувати:
 - (a) починаючи з 18 років:
 - (i) транспортними засобами категорії C і C+E при умові, що вони мають СПК, зазначений в частині 1 статті 6;
 - (ii) транспортними засобами категорії C1 і C1+E при умові, що вони мають СПК, зазначений в частині 2 статті 6;
 - (b) починаючи з 21 року, транспортними засобами категорії C і C+E при умові, що вони мають СПК, зазначений в статті 6(2).
3. Водії транспортних засобів, призначених для перевезення пасажирів, можуть керувати:
 - (a) починаючи з 21 року:
 - (i) транспортними засобами категорії D і D+E для регулярного перевезення пасажирів, якщо довжина маршруту не перевищує 50 км, і транспортними засобами категорії D1 і D1+E при умові, що вони мають СПК, зазначений в частині 2 статті 6.

Будь-яка держава-член може надати водіям транспортних засобів вищезазначених категорій право керування в межах її території з 18 років при умові, що вони мають СПК, зазначений в статті 6(1);
 - (ii) транспортними засобами категорії D і D+E при умові, що вони мають СПК, зазначений в частині 1 статті 6.

Будь-яка держава-член може надати водіям транспортних засобів вищезазначених категорій право керування в межах її території з 20 років при умові, що вони мають СПК, зазначений в статті 6(1). Цей вік може бути знижений до 18 років, якщо водій керує такими транспортними засобами без пасажирів;
 - (b) починаючи з 23 років транспортними засобами категорії D і D+E при умові, що вони мають СПК, зазначений в статті 6(2).
4. Без шкоди віковим обмеженням, визначеним в частині 2, водії, які займаються перевезенням товарів і мають СПК, передбачений в статті 6, для однієї з категорій, передбачених в частині 2 цієї статті, не зобов'язані отримувати такий СПК для будь-яких інших категорій транспортних засобів, зазначених в цій частині.

Ці положення застосовуються з такими ж умовами до водіїв, які займаються перевезенням пасажирів транспортними засобами категорій, зазначених в частині 3.
5. Водії, які займаються перевезенням товарів і поширюють або змінюють свою діяльність з метою перевозити пасажирів або навпаки і які мають СПК, передбачений в статті 6, не зобов'язані повторювати загальні частини початкової кваліфікації, а лише особливі частини нової кваліфікації.

Стаття 6

СПК, що засвідчує початкову кваліфікацію

1. СПК, що засвідчує початкову кваліфікацію
 - (a) СПК, що видається на основі відвідання курсу і проходження тесту **В**

Відповідно до підпункту (ii) пункту (a) частини 1 статті 3 держави-члени повинні вимагати від водіїв, які проходять підготовку, відвідувати курси в підготовчому центрі, дозволеному компетентними органами відповідно до секції 5 Додатку I, в подальшому – “дозволений підготовчий центр”. Ці курси повинні покривати всі питання, зазначені в секції I Додатку I. Така підготовка завершується вдалим проходженням тесту, передбаченого в частині 2.1. секції 2 Додатку I. Цей тест організовується компетентними органами держав-членів або підрозділом, призначеним ними, і слугує для перевірки того, чи має водій, який проходить підготовку, рівень знань з вищезазначених питань, що вимагається секцією 1 Додатку I. Зазначені органи або підрозділи повинні контролювати проходження тесту і після вдалого проходження видавати водіям СПК, що засвідчує початкову кваліфікацію.
 - (b) СПК, що видається на основі проходження тестів

Відповідно до підпункту (ii) пункту (а) частини 1 статті 3 держави-члени повинні вимагати від водіїв, які проходять підготовку, проходити теоретичний і практичний тести, зазначені в секції 2(2.2) Додатку I. Ці тести організовуються компетентними органами держав-членів або підрозділом, призначеним ними, і слугують для перевірки того, чи має водій, який проходить підготовку, рівень знань з усіх вищезазначених питань, що вимагається секцією 1 Додатку I. Зазначені органи або підрозділи повинні контролювати проходження тестів і після вдалого проходження видавати водіям СПК, що засвідчує початкову кваліфікацію.

2. СПК, що засвідчує прискорену початкову кваліфікацію

Відповідно до частини 2 статті 3 держави-члени повинні вимагати від водіїв, які проходять підготовки, відвідувати курси в дозволеному підготовчому центрі. Ці курси повинні покривати всі питання, зазначені в секції I Додатку I.

Така підготовка завершується вдалими проходженням тесту, передбаченого в секції 3 Додатку I. Цей тест організовується компетентними органами держав-членів або підрозділом, призначеним ними, і слугує для перевірки того, чи має водій, який проходить підготовку, рівень знань з вищезазначених питань, що вимагається секцією 1 Додатку I. Зазначені органи або підрозділи повинні контролювати проходження тесту і після вдалого проходження видавати водіям СПК, що засвідчує прискорену початкову кваліфікацію.

Стаття 7

Періодична підготовка

Періодична підготовка складається з підготовки, яка повинна дати можливість власникам СПК, зазначеного в статті 6, і водіям, зазначеним в статті 4, вдосконалити знання, важливі для їхньої роботи, роблячи особливий акцент на безпеку на дорозі і раціональне споживання палива.

Ця підготовка організовується дозволеним підготовчим центром відповідно до секції 5 Додатку I. Якщо водій переходить до іншого підприємства, вже пройдена підготовка повинна враховуватись.

Періодична підготовка призначена для розширення і повторення деяких питань, зазначених в секції 1 Додатку I.

Стаття 8

СПК, що засвідчує періодичну підготовку

1. Після завершення водієм періодичної підготовки, зазначеної в статті 7, компетентні органи держав-членів або дозволений підготовчий центр видає йому СПК, що засвідчує періодичну підготовку.

2. Перший курс періодичної підготовки проходять такі водії: **▼В**

(а) власники СПК, зазначеного в статті 6, через п'ять років після видачі цього СПК;

(б) водії, зазначені в статті 4, через п'ять років після відповідних дат, зазначених в частині 2 статті 14, відповідно до розкладу, визначеного державами-членами.

Держави-члени можуть скорочувати або розширювати періоди часу, зазначені в пунктах (а) і (б), *inter alia*, щоб вони співпадали з датою закінчення дії посвідчення водія або з метою забезпечити поетапне запровадження періодичної підготовки. Проте, цей період не може бути коротшим, ніж три роки, і довшим, ніж сім років.

3. Водій, який завершив перший курс періодичної підготовки, зазначеної в частині 2, проходить періодичну підготовку кожні п'ять років до закінчення періоду дійсності СПК, що засвідчує періодичну підготовку.

4. Власники СПК, зазначених в статті 6, або СПК, зазначених в частині 1 цієї статті, і водії, зазначені в статті 4, які закінчили зайняття діяльністю і не відповідають вимогам частин 1, 2 і 3, повинні проходити курс періодичної підготовки до відновлення зайняття діяльністю.

5. Водії, які займаються перевезенням товарів або пасажирів дорогою і які завершили курси періодичної підготовки для однієї з категорій, передбачених в статті 5(2) і (3) не зобов'язані проходити подальшу періодичну підготовку для інших категорій, передбачених в цих частинах.

Стаття 9

Місце проведення підготовки

Водії, зазначені в статті 1(а), отримують початкову кваліфікацію, зазначену в статті 5, в державі-члені їхнього звичайного місця проживання, як визначено в статті 14 Регламенту (ЄС) № 3821/85 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Регламент Ради (ЄС) № 3821/85 від 20 грудня 1985 року про записує устаткування на автомобільному транспорті (ОВ L 370, 3.12.1985, С. 8); Регламент з останніми змінами, внесеними Регламентом Комісії (ЄС) № 1360/2002 (ОВ L 207, 5.8.2002, С. 1).

Водії, зазначені в статті 1(b), отримують цю кваліфікацію в державі-члені заснування підприємства або в державі-члені, яка видала їм дозвіл на зайняття трудовою діяльністю.

Водії, зазначені в статті 1(a) і (b), проходять періодичну підготовку, зазначену в статті 7, в державі-члені їхнього звичайного місця проживання або в державі-члені місця роботи.

Стаття 10

Код Співтовариства

1. На основі СПК, зазначеного в статті 6, і СПК, зазначеного в статті 8(1), компетентні органи держав-членів, враховуючи положення частини 2 і 3 статті 5 і статті 8, проставляють код Співтовариства, передбачений в частині 2 цієї статті, на відповідних категоріях посвідчень:

- на посвідченні водія,
- або на кваліфікаційній картці водія, складеній відповідно до зразку, встановленого в Додатку II.

Кваліфікаційні картки водія, видані державами-членами, взаємно визнаються. Коли картка видається, компетентні органи повинні перевіряти дійсність посвідчення водія, **▼B**

номер якого зазначається на картці.

2. Такий код Співтовариства додається до списку гармонізованих кодів Співтовариства, встановлених в Додатках I і Ia до Директиви 91/439/ЄЕС:

“95. Водій, який має СПК, що відповідає зобов’язанню про професійну компетентність, зазначеному в статті 3, до ... (наприклад, 95.01.01.2012).”

3. (a) Водій, зазначений в статті 1(b), який керує транспортними засобами, що використовуються для перевезення товарів дорогою, повинен довести, що він має кваліфікацію і підготовку, передбачені в цій Директиві, шляхом пред’явлення сертифікату водія, передбаченого в Регламенті (ЄС) № 484/2002 ⁽¹⁾.

Крім сертифікату, держава-член може видавати йому кваліфікаційну картку водія, передбачену в Додатку II, з проставленим відповідним кодом Співтовариства.

(b) Водій, зазначений в статті 1(b), який керує транспортними засобами, що використовуються для перевезення пасажирів дорогою, повинен довести, що він має кваліфікацію і підготовку, передбачені в цій Директиві, шляхом:

- пред’явлення коду Співтовариства, проставленого на типовому посвідченні водія Співтовариства, якщо він є власником такого посвідчення, або
- пред’явлення кваліфікаційної картки водія, передбаченої в Додатку II, з проставленим відповідним кодом Співтовариства або
- пред’явлення національного сертифікату, дійсність якого взаємно визнається державами-членами на їхній території.

Стаття 11

Прийняття до науково-технічного прогресу

Зміни, необхідні для прийняття Додатків I і II до науково-технічного прогресу, приймаються відповідно до процедури, встановленої в частині 2 статті 12.

Стаття 12

Регламент Комітету

1. Комісії допомагає Комітет.
2. При посиланні на цю частину застосовуються статті 5 і 7 Рішення 1999/468/ЄС, беручи до уваги статтю 8 цього Рішення.

⁽¹⁾ Регламент (ЄС) № 484/2002 Європейського Парламенту і Ради від 1 березня 2002 року, що вносить зміни до Регламентів Ради (ЄЕС) № 881/92 і (ЄЕС) № 3118/93 з метою запровадження свідоцтва водія (ОВ L 76, 19.3.2002, С. 1).

Період, встановлений в статті 5(6) Рішення 1999/468/ЄС, встановлюється в три місяці.

3. Комітет приймає свій Регламент.

Стаття 13

Звіт

До 10 вересня 2011 року Комісія передає Європейському Парламенту, Раді, Європейському економічно-соціальному комітету і Комітету регіонів звіт, в якому **▼B**

дається початкова оцінка імплементації цієї Директиви, зокрема, щодо еквівалентності різних систем початкової кваліфікації, передбачених в статті 3, і їхньої ефективності в досягненні кінцевого рівня кваліфікації. Якщо необхідно, звіт супроводжується відповідними пропозиціями.

Стаття 14

Транспонування та імплементація

1. Держави-члени ухвалюють необхідні закони, підзаконні акти та адміністративні положення для виконання цієї Директиви не пізніше 10 вересня 2006 року та повідомляють про це Комісію.

Якщо держави-члени ухвалюють такі положення, то вони повинні містити посилання на цю Директиву або супроводжуватись даним посиланням у разі їхньої офіційної публікації. Методи розробки зазначеного посилання визначаються державами-членами.

2. Держави-члени ухвалюють такі положення:

- з 10 вересня 2008 року, що стосується початкової кваліфікації, яка вимагається для керування транспортними засобами категорій D1, D1+E, D і D+E;
- з 10 вересня 2009 року, що стосується початкової кваліфікації, яка вимагається для керування транспортними засобами категорій C1, C1+E, C і C+E.

Держави-члени повідомляють про це Комісію і допомагають одна одній у застосуванні цих положень.

Стаття 15

Припинення дії

1. До статті 5 Регламенту (ЄЕС) № 3820/85 вносяться такі зміни:

(a) частина 1 припиняє свою дію з 10 вересня 2009 року.

(b) частини 2 і 4 припиняють свою дію з 10 вересня 2008 року.

2. Директива 76/914/ЄЕС припиняє свою дію з 10 вересня 2009 року.

3. Закони, підзаконні акти та адміністративні положення, прийняті для виконання Директиви 76/914/ЄЕС, перестають застосовуватися:

— з 10 вересня 2008 року до водіїв транспортних засобів для перевезення пасажирів дорогою,

— з 10 вересня 2009 року до водіїв транспортних засобів для перевезення товарів дорогою.

Стаття 16

Набрання чинності

Ця Директива набирає чинності у день її публікації в Офіційному віснику Європейського Союзу.

Стаття 17

Адресати

Цю Директиву адресовано державам-членам.

▼B

ДОДАТОК I

МІНІМАЛЬНІ ВИМОГИ ДО КВАЛІФІКАЦІЇ І ПІДГОТОВКИ

Секція 1: Перелік питань

Знання, які повинні враховуватися державами-членами при запровадженні початкової кваліфікації і періодичної підготовки водія, повинні включати щонайменше питання з цього переліку. Водії, які проходять підготовку, повинні досягти рівня знань та практичних навичок, необхідних для безпечного керування транспортними засобами відповідної категорії.

Мінімальний рівень знань не може бути нижчим, ніж рівень 2 в структурі підготовки, передбаченій в Додатку I до Рішення 85/368/ЄЕС ⁽¹⁾, а саме рівень, досягнутий під час обов'язкового навчання, доповненого професійною підготовкою.

1. Підвищення кваліфікації в раціональному керуванні, заснованому на положеннях про безпеку

Всі категорії

- 1.1. Мета: знати характеристики системи передач з метою якомога кращого її використання: характеристики, що відносяться до обертаючого моменту, потужності, особливостей споживання двигуна, використання лічильника обертів, діаграм коробки передач.
- 1.2. Мета: знати технічні характеристики і діяльність пристроїв безпеки з метою контролювати транспортний засіб, мінімізувати зношування і запобігати неполадкам:

особливості гідравлічного вакуумного сервогальмівного ланцюга, межі використання гальм та уповільнювача, комбіноване використання гальм та уповільнювача, краще співвідношення швидкості та передач, використання інерції транспортного засобу, використання способів зниження швидкості та гальмування на спусках, поведінка у випадку несправності.

- 1.3. Мета: здатність оптимізувати споживання палива:
оптимізація споживання палива за допомогою застосування знань з пунктів 1.1 і 1.2.
Категорії C, C+E, C1, C1+E
- 1.4. Мета: здатність завантажити транспортний засіб, враховуючи норми безпеки і належне використання транспортного засобу:

фактори, що впливають на транспортний засіб у русі, використання коробки передач відповідно до навантаження транспортного засобу і профілю дороги, розрахунок корисного навантаження транспортного засобу або поєднання, розрахунок загального об'єму, розподілу навантаження, наслідки перенавантаження осі, стійкість транспортного засобу і центр ваги, види упаковок і вантажних пакетів; основні категорії товарів, що вимагають закріплення та фіксації, використання ременів, перевірка приладів закріплення, використання завантажувального та розвантажувального обладнання, розміщення та зняття брезентів.

Категорії D, D+E, D1, D1+E

- 1.5. Мета: здатність забезпечити комфорт та безпеку пасажирів:
приспосовування до поздовжніх та бокових рухів, розміщення на дорозі, плавне гальмування, врахування виступів, використання особливих інфраструктур (публічні площі, виділені дороги), подолання колізій між безпечним керуванням та іншими завданнями водія, взаємодія з пасажирями, особливості певних груп пасажирів (інваліди, діти).
- 1.6. Мета: здатність завантажити транспортний засіб, враховуючи норми безпеки і належне використання транспортного засобу:
фактори, що впливають на транспортний засіб у русі, використання коробки передач відповідно до навантаження транспортного засобу і профілю дороги, розрахунок корисного навантаження транспортного засобу або поєднання, розподілу навантаження, наслідки перенавантаження осі, стійкість транспортного засобу і центр ваги. **▼B**

2. Застосування положень

Всі категорії

- 2.1. Мета: розуміти соціальне середовище автомобільного транспорту і норми, які його регулюють: особливості максимальних робочих періодів в транспортній індустрії; принципи, застосування і наслідки Регламентів (ЄЕС) № 3820/85 і (ЄЕС) № 3821/85; штрафи за невикористання, неналежне використання і маніпуляції з тахографом; розуміння соціального середовища автомобільного транспорту: права і обов'язки водіїв стосовно початкової кваліфікації і періодичної підготовки.

Категорії C, C+E, C1, C1+E

- 2.2. Мета: знати положення, що регулюють перевезення товарів:
ліценції для транспортної діяльності, зобов'язання за типовими договорами перевезення товарів, складання документів, що є частиною договору перевезення, міжнародні дозволи на перевезення, зобов'язання за

⁽¹⁾ Директива Ради 85/368/ЄЕС від 16 липня 1985 року про співвідношення кваліфікацій професійної підготовки в державах-членах Європейського Співтовариства (ОВ L 199, 31.7.1985, С. 56).

Конвенцією про договір міжнародного перевезення товарів автомобільним транспортом, складання міжнародної товарної накладної, перетин кордонів, відправка вантажів, спеціальна документація, що супроводжує товари.

Категорії D, D+E, D1, D1+E

- 2.3. Мета: знати положення, що регулюють перевезення пасажирів: перевезення певних груп пасажирів, обладнання для безпеки на борту автобусів, паски безпеки, навантаження транспортного засобу.

3. *Здоров'я, безпека на дорозі і безпека навколишнього середовища, обслуговування, матеріально-технічне забезпечення*

Всі категорії

- 3.1. Мета: розуміння водіями ризиків на дорозі і виробничих аварій: види виробничих аварій в транспортному секторі, статистика аварій на дорозі, причетність вантажних автомобілів/автобусів, людей, матеріальні та фінансові наслідки.
- 3.2. Мета: здатність запобігти злочинності та нелегальній імміграції: загальна інформація, причетність водіїв, запобіжні заходи, контрольний перелік, законодавство про відповідальність водіїв.
- 3.3. Мета: здатність запобігти фізичним ризикам: принципи ергономіки; рухи та ситуації, що створюють ризик, фізична придатність, технічні вправи, особистий захист.
- 3.4. Мета: розуміння важливості фізичних і розумових властивостей: принципи здоров'я, збалансоване харчування, вплив алкоголю, наркотиків та інших речовин, що впливають на поведінку, симптоми, причини, вплив втоми і стресу, фундаментальне значення базового циклу роботи/відпочинку.
- 3.5. Мета: здатність оцінювати аварійні ситуації: поведінка в аварійній ситуації: оцінка ситуації, уникнення ускладнень аварії, виклик допомоги, допомога постраждалим і надання першої допомоги, реакція у випадку пожежі, евакуація пасажирів вантажного автомобіля/автобусу, забезпечення безпеки всіх пасажирів, реакція у випадку агресії; основні принципи складання акту про аварію.
- 3.6. Мета: здатність переймати поведінку для покращення іміджу компанії: поведінка водія та імідж компанії: важливість стандарту обслуговування, що здійснюється водієм, для компанії, завдання водія, люди, з якими водій спілкується, обслуговування транспортного засобу, організація роботи, комерційні та фінансові наслідки суперечки.

Категорії C, C+E, C1, C1+E

- 3.7. Мета: розуміти економічне середовище автоперевезень та організацію ринку: автомобільний транспорт по відношенню до інших видів транспорту (конкуренція, вантажовідправники), різна діяльність автомобільного транспорту (транспортування за наймом або за винагороду, діяльність за власний рахунок, другорядна транспортна **▼B** діяльність), організація основних видів транспортних компаній та другорядна транспортна діяльність, різні транспортні спеціалізації (автоцистерна, контрольована температура тощо), зміни в індустрії (диверсифікація послуг, залізнична дорога, субпідряд тощо).
- Категорії D, D+E, D1, D1+E
- 3.8. Мета: розуміти економічне середовище перевезення пасажирів дорогою та організацію ринку: перевезення пасажирів дорогою по відношенню до інших видів пасажирського транспорту (залізниця, приватні автомобілі), різна діяльність, пов'язана з перевезенням пасажирів дорогою, перетин кордонів (міжнародне перевезення), організація основних видів компаній, що займаються перевезенням пасажирів дорогою.

Секція 2: Обов'язкова початкова кваліфікація, передбачена в статті 3(1)(а)

2.1. *Варіант, який поєднує відвідання курсу і тест*

Початкова кваліфікація повинна включати вивчення всіх питань, перелічених в секції 1. Тривалість цієї початкової кваліфікації повинна бути 280 годин.

Кожен водій, який проходить підготовку, повинен щонайменше 20 годин індивідуально керувати транспортним засобом відповідної категорії, що відповідає вимогам до тестових транспортних засобів, визначеним в Директиві 91/439/ЄЕС.

При індивідуальному керуванні водій, який проходить підготовку, повинен супроводжуватися інструктором, який працює у дозволеному підготовчому центрі. Кожен водій може керувати максимум вісім із 20 годин індивідуального керування на спеціальній площадці або на тренажері з метою пройти підготовку з раціонального керування на основі положень про безпеку, зокрема, стосовно керування транспортним засобом при різних дорожніх умовах і в ситуації, коли вони змінюються залежно від різних атмосферних умов і часу дня або ночі.

Для водіїв, зазначених в статті 5(5), тривалість початкової кваліфікації повинна бути 70 годин, включаючи п'ять годин індивідуального керування.

Після завершення цієї підготовки компетентні органи держав-членів або підрозділ, призначений ними, проводять письмовий або усний тест. Тест повинен включати щонайменше одне з питань, визначених як мета в переліку питань в секції 1.

2.2. *Варіант, який включає тест*

Компетентні органи держав-членів або підрозділ, призначений ними, організують вищезазначені теоретичні і практичні тести з метою перевірити, чи має водій, який проходить підготовку, рівень знань, що вимагається в секції 1, з перелічених питань і цілей.

(a) Теоретичний тест складається із щонайменше двох частин:

- (i) питання з варіантами відповідей, питання, що вимагають прямої відповіді, або поєднання цих двох типів питань;
- (ii) аналіз конкретних прикладів.

Мінімальна тривалість теоретичного тесту повинна бути чотири години.

(b) Практичний тест складається з двох частин:

- (i) тест з керування, спрямований на оцінку підготовки з раціонального керування на основі положень про безпеку. Тест повинен проводитися, якщо це можливо, на дорогах поза забудованими територіями, автомагістралях і автострадах (або подібних дорогах) та на всіх видах міських доріг, що представляють різні види труднощів, з якими можуть зустрічатися водії. Також бажано, щоб цей тест відбувався в умовах різної інтенсивності дорожнього руху. Час керування на дорозі повинен бути оптимально використаний для того, щоб оцінити кандидата на всіх проїзних частинах, які можуть зустрічатися. Мінімальна тривалість цього тесту повинна бути 90 хвилин;
- (ii) практичний тест, який покриває щонайменше пункти 1.4, 1.5, 1.6, 3.2, 3.3 і 3.5.

Мінімальна тривалість цього тесту повинна бути 30 хвилин.

Транспортний засіб, що використовується для практичного тесту, повинен відповідати щонайменше вимогам до тестових транспортних засобів, визначених в Директиві 91/439/ЄС.

Практичний тест може доповнюватися третім тестом, який проводиться на спеціальній площадці або на тренажері з метою оцінити підготовку з **▼B**

раціонального керування на основі положень про безпеку, зокрема, стосовно керування транспортним засобом при різних дорожніх умовах і в ситуації, коли вони змінюються залежно від різних атмосферних умов і часу дня або ночі.

Тривалість цього додаткового тесту не встановлюється. Якщо водій проходить такий тест, його тривалість може вираховуватися з 90 хвилин тесту з керування, зазначеного в пункті (i), але вирахований час не може перевищувати 30 хвилин.

Для водіїв, зазначених в статті 5(5), теоретичний тест повинен обмежуватися питаннями, зазначеними в секції 1, що відносяться до транспортних засобів, до яких застосовується нова початкова кваліфікація. Проте, такі водії повинні пройти весь практичний тест.

Секція 3: Прискорена початкова кваліфікація, передбачена в частині 2 статті 3

Прискорена початкова кваліфікація повинна включати вивчення всіх питань, перелічених в секції 1. Її тривалість повинна бути 140 годин.

Кожен водій, який проходить підготовку, повинен щонайменше 10 годин індивідуально керувати транспортним засобом відповідної категорії, що відповідає вимогам до тестових транспортних засобів, визначених в Директиві 91/439/ЄС.

При індивідуальному керуванні водій, який проходить підготовку, повинен супроводжуватися інструктором, який працює у дозволеному підготовчому центрі. Кожен водій може керувати максимум чотири із 10 годин індивідуального керування на спеціальній площадці або на тренажері з метою пройти підготовку з раціонального керування на основі положень про безпеку, зокрема, стосовно керування транспортним засобом при різних дорожніх умовах і в ситуації, коли вони змінюються залежно від різних атмосферних умов і часу дня або ночі.

Для водіїв, зазначених в частині 5 статті 5, тривалість прискореної початкової кваліфікації повинна бути 35 годин, включаючи дві з половиною години індивідуального керування.

Після завершення цієї підготовки компетентні органи держав-членів або підрозділ, призначений ними, проводять письмовий або усний тест. Тест повинен включати щонайменше одне з питань, визначених як мета в переліку питань в секції 1.

Секція 4: Обов'язкова періодична підготовка, передбачена в пункті (b) частини 1 статті 3

Курси обов'язкової періодичної підготовки повинні організовуватися дозволеним підготовчим центром. Їхня тривалість повинна бути 35 годин кожні п'ять років, що здійснюється періодами щонайменше сім годин. Така періодична підготовка може проходити частково на тренажерах.

Секція 5: Надання дозволів на здійснення початкової кваліфікації та періодичної підготовки

5.1. Підготовчі центри, які займаються початковою кваліфікацією та періодичною підготовкою, повинні бути дозволені компетентними органами держав-членів. Дозвіл може надаватися лише у відповідь на письмову заяву. Заява повинна супроводжуватися документами, серед яких:

- 5.1.1. належна програма кваліфікації і підготовки, що визначає питання для вивчення і викладає запропонований план імплементації та методи навчання;
- 5.1.2. кваліфікації та сфери діяльності інструкторів;
- 5.1.3. інформація про приміщення, в яких проходять курси, навчальні матеріали, засоби проведення практичних занять, види транспортних засобів, що використовуються;

- 5.1.4. умови відвідання курсів (кількість відвідувачів).
- 5.2. Компетентний орган повинен надавати письмовий дозвіл відповідно до таких умов:
- 5.2.1. підготовка повинна проводитись відповідно до документів, які супроводжують заяву;
- 5.2.2. компетентний орган повинен мати право посилати уповноважених осіб для участі в підготовчих курсах, що проводяться дозволеними центрами, і контролювати такі центри стосовно засобів і належного проведення підготовчих курсів та тестів; **▼B**
- 5.2.3. дозвіл може бути відкликаний або призупинений, якщо умови надання дозволу перестають виконуватися.

Дозволений центр повинен гарантувати, що інструктори достовірно знають нові положення та вимоги до підготовки. В ході спеціальної процедури відбору інструктори повинні пред'явити свідоцтво, яке засвідчує знання матеріалу та методів навчання. Що стосується практичної частини підготовки, інструктори повинні пред'явити свідоцтво, яке засвідчує досвід професійного водія чи подібний досвід керування, таке як свідоцтво інструкторів з керування вантажними автомобілями.

Навчальна програма повинна відповідати дозволу і повинна охоплювати питання, перелічені в секції 1.**B**

ДОДАТОК II

ПОЛОЖЕННЯ ПРО ТИПОВУ МОДЕЛЬ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ КАРТКИ ВОДІЯ ЄВРОПЕЙСЬКИХ СПІВТОВАРИСТВ

1. Фізичні характеристики картки повинні відповідати стандартам ISO 7810 і 7816-1.

Методи перевірки фізичних характеристик картки з метою забезпечити їхню відповідність міжнародним стандартам повинні відповідати стандарту ISO 10373.

2. Картка має дві сторони:

сторона 1 містить:

- (a) заголовок “кваліфікаційна картка водія”, надрукований великими літерами офіційною мовою або мовами держави-члена, яка видає картку;
- (b) назву держави-члена, яка видає картку (не обов'язково);
- (c) ► **M1** розпізнавальний знак держави-члена, яка видає картку, надрукований в прямокутнику синього кольору на негативі і обведений 12 жовтими зірками; ці знаки повинні бути такими:

B: Королівство Бельгія

▼ **M2**

▼ **M1**

UK: Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії ◀ ▼ **B**

- (d) інформацію картки, пронумеровану таким чином:

1. прізвище власника;
 2. ім'я власника;
 3. дата і місце народження власника;
 4. (a) дата видачі;
 - (b) дата закінчення дії;
 - (c) назву органу, що видає картку (може бути надруковано на стороні 2);
 - (d) номер, що відрізняється від номеру посвідчення водія для адміністративних цілей (не обов'язково);
5. (a) номер посвідчення водія;
 - (b) серійний номер;
6. фотокартка власника;
 7. підпис власника;
 8. звичайне місце проживання або поштова адреса власника (не обов'язково);
 9. (під)категорії транспортних засобів, щодо яких водій відповідає вимогам початкової кваліфікації і періодичної підготовки;

- (e) ► **M1** назву “Типова модель Європейських Співтовариств” мовою або мовами держави-члена, яка видає картку і заголовок “кваліфікаційна картка водія” іншими офіційними мовами Співтовариства, надрукований синім як фон картки:

tarjeta de cualificación del conductor

▼ **M2**

карта за кваліфікація на водача

(f) еталонні кольори:

— синій: Pantone Reflex blue,

— жовтий: Pantone yellow;

сторона 2 містить:

(a) 9. (під)категорії транспортних засобів, щодо яких водій відповідає вимогам початкової кваліфікації і періодичної підготовки;

10. код Співтовариства, передбачений в статті 10 цієї Директиви;

11. пробіли, призначені для можливого запису державою-членом, яка видає картку, важливих адміністративних деталей або деталей, що відносяться до безпеки на дорозі (не обов'язково). Якщо деталі відносяться до заголовку, визначеного в цьому Додатку, їм повинен передувати відповідний номер заголовку;

(b) пояснення пронумерованих записів на сторони 1 і 2 картки (щонайменше заголовків 1, 2, 3, 4(a), 4(b), 4(c), 5(a), 5(b) і 10).

▼ **M2**

Якщо держава-член бажає зробити такі записи іншою національною мовою, крім: болгарської, іспанської, чеської, датської, німецької, естонської, грецької англійської, французької, італійської, латвійської, литовської, угорської, мальтійської, голландської, польської, португальської, румунської, словацької, словенської, фінської та шведської, вона повинна скласти двомовну версію картки, використовуючи одну із зазначених вище мов без шкоди іншим положенням цього Додатку.

▼ **B**

3. Захист, включаючи захист інформації

Метою різних компонентів картки є виключення будь-якої фальсифікації або підробки і виявлення будь-яких спроб це зробити.

Держава-члена повинна забезпечити, що рівень захисту картки щонайменше відповідає рівню захисту посвідчення водія.

4. Окремі положення

Після консультації з Комісією держави-члени можуть додавати кольори або позначення, такі як штрих-код, національні символи або елементи захисту без шкоди іншим положенням цього Додатку.

У зв'язку із взаємним визнанням карток штрих-код не може містити будь-якої іншої інформації, крім тієї, що чітко зазначена на кваліфікаційній картці водія або яка є суттєвою в процесі видачі картки.

ТИПОВА МОДЕЛЬ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ КАРТКИ ВОДІЯ ЄВРОПЕЙСЬКИХ СПІВТОВАРИСТВ

Сторона 1

	КВАЛІФІКАЦІЙНА КАРТКА ВОДІЯ (ДЕРЖАВА-ЧЛЕН)	
	6. ФОТО	1.
	2.	
	3.	
	4a.	4b.
	4c.	(4d.)
	5a.	5b.
	7.	
	(8.)	
9.		

Сторона 2

	9.	10.
	C1	
	C	
	D1	
	D	
	C1E	
	CE	
	D1E	
	DE	

11.

1. Прізвище
2. Ім'я
3. Дата і місце народження
- 4a. Дата видачі
- 4b. Дата закінчення дії
- 4c. Видано
- 5a. Номер посвідчення
- 5b. Серійний номер
10. Код Співтовариства